

Bogatin in nebeško kraljestvo

227. Ne znanje, temveč dejanje ljubezni naredi blaženega. O pridnosti in varčnosti. Pravično bogastvo.

1 Nadvse osupli farizej je rekel: »Gospod in Mojster, šele zdaj spoznavam, da moraš biti poln Božjega duha, kajti te reči lahko resnično in popolno človeku osvetli samo Bog! Pri tem še zdaleč ne pomaga niti razum najmodrejšega človeka te zemlje, pridobljen z nekaj izkušnjami in opazovanji zunanjih oblik stvari! Kaj je mali, omejeni človek v primerjavi z Bogom?! Torej človek sam iz sebe tudi Boga ne more nikoli doumeti in tudi Njegovega večnega vladanja, delovanja in ustvarjanja ne!

2 Samo to si želim, da bi bil ves tempelj razsvetljen s to lučjo! Kaj takega si ob splošni zakrknjenosti templja sploh ni mogoče zamisliti! Nas sedem je vendar včasih razmišljalo o takšnih stvareh - seveda bolj contra kot pro - in kako težko bi dosegli to luč! Kako težko bi bilo šele našim kolegom in so duhovnikom, ki o teh stvareh morda niso nikdar niti razmišljali - niti pro niti contra -, ampak so mislili le na to, kako bi čedalje bolj polnili svoj trebuh! O Gospod in Mojster, Ti najbolje veš, kaj boš storil s templjem in vsemi njegovimi najbolj slepimi duhovniki! Resnično, zgrožen sem, ko primerjam to svetlobo z najhujšo temo templja. Za kako velikega in pomembnega se ima v templju eden takšnih, kakršni smo mi, in kako neskončno majhnega bi se čutil, če bi prišel v to svetlobo!

3 O David, kako zelo resnično si govoril, ko si rekel: 'O, kakor nič so vsi ljudje v primerjavi s Teboj, o Gospod! Ne zanašajte se na pomoč ljudi; vsi skupaj vam ne morejo pomagati!' Da, koliko so nam koristili vsi zakoni in sebični nauki templja, vidimo šele zdaj in bomo v prihodnje gotovo spoznali še bolj! Gospod in Mojster, le Ti nas nikdar več ne zapusti s Svojim Duhom!«

4 Jaz sem rekel: »Kdor ostane zvest Mojemu nauku, ostane tudi v Meni in Jaz ostanem v njem; kdor pa se po njem preneha ravnati, zapusti tudi Mene, in v njem ni življenja. Jaz sem resnični dan življenja. Kdor hodi po tem dnevu, se ne bo spotaknil in kdor na ta dan dela, bo žel resnično plačilo življenja.

5 Za zdaj veste najpomembnejše; vse drugo boste še izvedeli, za to bo v prihodnje še dovolj priložnosti. Vendar blaženega ne naredi znanje, ampak ravnanje!

6 Sta pa dve vrsti ravnanja: ravnanje za svet iz sebičnosti - in pravo ravnanje v svetu iz resnične ljubezni do Boga in iz ljubezni do bližnjega. S prvim ravnanjem pridobi človek sodbo in zlahka tudi Večno smrt, z drugim pa ljubezen in milost Božjo in večno življenje duše.

7 S tem ne pravim, da komu ni treba pridno obdelovati zemlje in da ne sme biti gospodar; kajti Jaz sam priporočam vsakemu pridnost in pravično gospodarnost. Toda vse to naj dela zato, da bo imel zadostno zalogo in bo lahko zmeraj pomagal revežem. Kar namreč kdo stori revežem v Mojem imenu, to bom sprejel tako, kot da bi storil Meni, in Jaz ga bom blagoslovil tu in onstran; kdor pa dela in skrbi samo zase

in le za svoje otroke in se ne boji prilastiti si tudi krivične dobrine, ne more pričakovati Mojega blagoslova in onstran ne bo obstal pred Mojim sodnim stolom, ampak bo vržen v ječo najhujše teme. Tam bo veliko jokanja in škripanja z zobmi in težko, da bi takšna duša kdaj povsem gledala Boga.

8 Kdor pa iz sebične varčnosti preide v popolno skopuštvu, je že na zemlji hudič v človeški podobi, ki se zmeraj upira Božjemu duhu, ki je čista ljubezen in zato nikdar ne bo deležen blaženosti. Kakor zanesljivo obstajajo nebesa, prav tako zanesljivo obstaja tudi pekel, katerega črv nikoli ne umre in čigar ogenj nikoli ne ugasne. Kdor pride vanj po svoji nesporni volji, pa po svoji volji nikoli ne bo prišel iz njega, - in to je resnična, večna smrt duše. To si tudi zapomnite in se varujte, da ne bi podlegli sebičnosti, samoljubju, nevoščljivosti, lakomnosti in napuhu sveta! Kajti vseh drugih grehov se človek prej znebi kakor pravkar naštetih.

9 Poglejte pa našega Lazarja, ki je zdaj zemeljsko eden najbogatejših ljudi v vsej Judeji, - toda bogastva nima zase, ampak za tisoče revežev, ti zmeraj najdejo pri njem delo in pravično dobro prenočišče, zato je tudi blagoslovljen, in če bi telesno umrl, ga bom kljub temu obudil, da bo še dolgo živel za reveže. In odtlej ne bo več videl, občutil in okusil smrti, ampak bo lahko po lastni izbiri lahko zapustil telo in vstopil v Moje kraljestvo, ki mu je zmeraj odprto. V prebivališču, kjer bom večno prebival, bo tudi on prebival vekomaj!

10 Iz tega vidite, da nisem le prijatelj ubogih, temveč tudi prijatelj bogatih, če svoje bogastvo uporabljajo v resnični in pravi Božji namen. Kdor je bogat, naj dela tako in bo živel!«

11 Tedaj Mi je rekel Lazar, ves skrušen od ljubezni: »Toda Gospod, Ti Predobri, le kaj tako dobrega delam, da name kot ubogega grešnika gledaš tako milostno?«

12 Jaz sem rekel: »Jaz že vem, kako in kaj delaš; zato se ne čudi, če te zaradi tega upravičeno pohvalim pred mnogimi ljudmi!

13 Nekemu drugemu bogatašu, ki je tudi hotel hoditi za Menoj, je pa hkrati zelo ljubil svoje bogastvo, sem rekel: 'Prodaj najprej vsa svoja posestva, razdeli izkupiček med uboge, in šele potem pridi in hodi za Menoj!' - Ker pa je človek zelo ljubil svoje bogastvo, se je razžalostil in odšel.

14 Tebi pa pravim: Kupi še več posesti; kajti to, kar imenuješ svoje, že tako rekoč pripada mnogim revežem, ki použijejo večino tvojih dobrin.

15 Bogatašu, ki svoje bogastvo zaradi njega in zaradi sebe preveč ljubi, pa pravim, da gre laže kamela skozi šivankino uho kakor tak bogataš nekoč v nebesa!

16 So pa tudi taki reveži, ki pridejo k dobrosrčnemu bogatašu in ga prosijo za miloščino, in ko jo dobijo, jo zapravijo in so povrh tega še nadvse nehvaležni svojemu

dobrotniku. Toda noben dobitnik naj se za to ne meni; kolikor manj hvaležnosti boste poželi na tem svetu, toliko večje bo vaše plačilo onstran; kajti šele s tem takšni bogataši pokažejo, da so podobni Bogu, ki tudi dovoljuje svojemu soncu, da vzhaja in sije dobrim in hudobnim.

17 Da, in še tole vam povem: Delajte dobro svojim sovražnikom, molite za tiste, ki vas preklinjajo, in blagoslavlajte tiste, ki vas sovražijo in preganjajo; tako boste najhitreje zbirali žareče oglje nad njihove glave in njihovo hudo čud spreobrnil k boljšemu in plemenitemu! Posojajte svoj odvečni denar tistim, ki vam ne morejo vrniti z obrestmi in vabite v goste takšne, ki vam ne morejo vrniti povabila na gostijo, tako si boste zbirali velike zaklade za svoje duše v nebesih!

18 Če pa pride k tebi, bogatašu, nekdo, ki si mu že nekajkrat storil dobro, pa je tvojo dobroto zlorabil, ga opomni z lepo besedo, toda ljubezni mu ne odtegni! Če se poboljša, si mu storil dvojno dobro delo; če se ne poboljša, se zaradi tega ne huduj nanj, kajti poleg fizične revščine obstaja tudi duhovna, ta pa je zmeraj večja in bolj obžalovanja vredna kakor fizična.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 6](#)